कर्मातीत स्थितिको गुह्य परिभाषा

आज विदेही बापदादाले आफ्ना विदेही स्थितिमा स्थित रहने श्रेष्ठ बच्चाहरूलाई देखिरहनु भएको छ। हरेक ब्राह्मण आत्माहरू विदेही बन्ने अथवा कर्मातीत बन्ने श्रेष्ठ लक्ष्य लिएर समपूर्ण अवस्थाको समीप आइरहेका छन्। त्यसैले आज बापदादाले बच्चाहरूको कर्मातीत विदेही स्थितिको समीपतालाई हेरिरहनु भएको थियो– को-को कति समीप पुगेका छन्, 'फलो ब्रह्मा बाबा' कहाँ समम गरेका छन् वा गरिरहेका छन्? सबैको लक्ष्य बाबाको समीप र समान बन्ने नै छ।तर यथार्थमा नमबरबार बन्न पुग्छन्। यो देहमा रहेर विदेही अर्थात् कर्मातीत बन्ने उदाहरण साकारमा ब्रह्मा बाबालाई देख्यौ। कर्मातीत बन्ने विशेषता के हो? जबसमम यो देह छ, कर्मेन्द्रियहरूको साथमा यस कर्मक्षेत्रमा पार्ट खेलिरहनछौ, तबसमम कर्म विना सेकेण्ड पनि रहन सकदैनौ।कर्मातीत अर्थात् कर्म गरदै गरदा पनि कर्मको बन्धनबाट पर रहनु।एउटा हुन्छ बन्धन र अर्को हुन्छ समबन्ध।कर्मेन्द्रियद्वारा कर्मको समबन्धमा आउनु अलग कुरा हो।कर्मको बन्धनमा बाँधिनु त्यो फेरि अलग कुरा हो।कर्म बन्धनले कर्मको हदको फलको वशीभूत बनाइदिन्छ। वशीभूत शब्दले नै सिद्ध गरछ, ऊ कसैको पनि वशमा आउँछ।वशमा आउनेहरू भूत समान भटकिरहने बनछन्। जसरी अशुद्ध आत्मा भूत बनेर जब प्रवेश गरछ अनि मनुष्य आत्माको के हालत हुन्छ? परवश भएर भटकिरहनछन्। त्यसरी नै जो कर्मको वशीभूत अर्थात् कर्मको विनाशी फलको इच्छाको वशीभूत हुन्छन्, कर्मले पनि बन्धनमा बाँधेर बुद्धिद्वारा भटकाइरहनछ। यसलाई भनिनछ कर्मबन्धन, जसले स्वयंलाई पनि चिन्तित बनाउँछ र अरूलाई पनि चिन्तित पारछ। कर्मातीत अर्थात् कर्मको वश हुने वाला होइन तर मालिक बनेर, अथोरिटी बनेर कर्मेन्द्रियको समबन्धमा आएर विनाशी कामनादेखि न्यारा भएर कर्मेन्द्रियद्वारा कर्म गराउनेहरू। आत्मा मालिकलाई कर्मले आफ्नो अधीन नपारोस् तर अधिकारी बनाएर कर्म गराइरहोस्। कर्मेन्द्रियहरूले भने आफ्नो आकर्षणमा आकर्षित गरछन् अर्थात् कर्मको वशीभूत हुन्छन्, अधीन हुन्छन्, बन्धनमा बाँधिनछन्। तर कर्मातीत अर्थात् यसबाट अतीत अर्थात् न्यारा हुनु।आँखाको काम हो देख्नु तर देख्ने कर्म गराउने को हो? कर्म गर्ने आँखा हो र कर्म गराउने आत्मा हो। त्यसैले गराउनेवाला आत्मा गर्ने कर्मेन्द्रियको वश भयो भने यसलाई भनिनछ– कर्मबन्धन।गराउने बनेर कर्म गराऊ, त्यसलाई भनिनछ कर्मको समबन्धमा आउनु।कर्मातीत आत्मा समबन्धमा आउँछ तर बन्धनमा रहँदैन।कहिले काहीँ भनछौ नि– बोल्न चाहेको त थिइन तर बोलियो, गर्न चाहेको त होइन तर गरियो। यसतोलाई भनिनछ कर्मको बन्धनमा वशीभूत आत्मा। यसतो आत्मालाई कर्मतीत स्थितिको समीप भन्ने वा टाढा भन्ने?

कर्मातीत अर्थात् देह, देहको समबन्ध, पदार्थ, लौकिक चाहे अलौकिक दुवै समबन्धदेखि, बन्धनदेखि अतीत अर्थात् न्यारा। समबन्ध शब्द त भनिनछ जसतै देहको समबन्ध, देहका समबन्धीहरूको समबन्ध।तर यदि देहमा वा समबन्धमा अधीन भइनछ भने समबन्ध पनि बन्धन बन्न पुग्छ। न्यारा र प्यारा अनुभव गराउने समबन्ध शब्द नै हो। आजका सरव आत्माहरूको समबन्ध, बन्धनको रूपमा परिवर्तन भएको छ। जहाँ समबन्ध बन्धनको रूप बनछ अनि त्यो बन्धनले सदा स्वयंलाई कुनै न कुनै प्रकारले चिन्तित बनाइरहनछ, दुःखको लहर अनुभव गराउँछ, उदासीपनको अनुभव गराउँछ। विनाशी प्राप्तिहरू भए तापनि केवल अल्पकालको लागि ती प्राप्तिहरूले सुखको अनुभव गराउँछन्। तर सुखको साथ-साथै अहिले भरखरै प्राप्ति-स्वरूपको अनुभव हुन्छ फेरि अहिले भरखरै प्राप्ति हुँदाहुँदै पनि अप्राप्त स्थितिको अनुभव हुन जानछ। भरपुर भएर पनि आफूलाई खाली-खाली अनुभव हुनछ। सबैथोक भएर पनि 'केही अझै भए हुन्थ्यो'– यसतो अनुभव गरिरहनछ र जहाँ 'चाहियो-चाहियो' छ, त्यहाँ कहिल्यै पनि सन्तुष्टता हुँदैन।मन राजी होस्, तन राजी होस्, अरू पनि राजी हुन्– यो सदा हुन सकदैन।कुनै न कुनै कुरामा नचाहेर पनि स्वयंबाट पनि

नाराज, अरूबाट पनि नाराज भइरहनछौ किनकि नाराज अरथात् अरथात् राजलाई नबुझन् हरू। अधिकारी बन् र कर्म् नदरियदवारा कर्म् गराउन् राजलाई बुझ्दैनन् तयसैल् नाराज हुँदैनन्। कर्मातीत हुन् हरू कहिलयै नाराज हुँदैनन् किनकि तिनीहरूल् कर्म-समबन्ध र कर्म बन्धनको राजलाई जान् का हुनछन्। कर्म गर तर वशीभूत भएर होइन, अधिकारी मालिक भएर। कर्मातीत अरथात् आफ्नो पछिलल्लो कर्मको हिसाब-किताबको बन्धनबाट पनि मुक्त। चाह् पहिलाको कर्मको हिसाब-किताबको फलसवरूप तनको रोग होस्, मनको सं सकारल् अनय आतमाहरूको सं सकारसँग टक्कर पनि खाओस् तर कर्मातीत हुन् हरू, कर्मभोगको वशमा नभएर मालिक बन् र चुक्ता गरछन्। कर्मयोगी भएर कर्मभोग चुक्ता गरन्– यो हो कर्मातीत बनन् निशानी। योगल् कर्मभोगलाई मुसकुराउँदै मुश्किलबाट सहज बनाएर भसम् गरन् अरथात् कर्मभोगलाई समापत् गरन् हो। वयाधिको रूप नबनोस्। जो वयाधिको रूप बनछ, उसल् सवयं सदा वयाधिको मातर् वरणन गरिरहनछ। मनबाट पनि वरणन गरछ र मुखबाट पनि वरणन गरछ। दोसरो कुरा– वयाधिको रूप भएको कारणल् सवयं पनि चिनतित हुनछन् र अरूलाई पनि चिनतित बनाउँछन्। तयसता आतमाहरू चिलल्लाउँछन् तर कर्मातीत आतमाल् भन् चलाउँछन्। कसै-कसैलाई अलिकति दुखदा पनि धेरै चिलल्लाउँछन् र कसैलाई धेरै दुखदा पनि चलाउँछन्। कर्मातीत सथिति भएकाहरू देहको मालिक भएको कारणल् कर्मभोग हुँदाहुँदै पनि नयारा बनन् अभयासी हुनछन्। बीच-बीचमा अशरीरी सथितिको अनुभवल् बिमारीबाट पर गरिदिनछ। जसरी साइनसको साधनदवारा बेहोस बनाइदिएपछि दरद भएर पनि भुलछन्, दरदको अनुभव गरदैनन् किनकि दवाईको नशा हुनछ। तयसतै कर्मातीत अवसथा भएकाहरू अशरीरी बनन् अभयासी हुन् भएका कारणल् बीच-बीचमा यो रूहानी इनजेकशन लागछ। तयही कारणल् मुश्किलबाट सहज अनुभव हुनछ। दोसरो कुरा– फलो फादर गरन् भएका कारणल् विशेष आजञाकारी बन् को परतयकष फल बाबाबाट दिलको आशीर्वाद परापत् हुनछ। एक त आफ्नो अशरीरी बनन् अभयास र दोसरो आजञाकारी बन् को परतयकषफल बाबाको आशीर्वादले ती बिमारी अरथात् कर्मभोगलाई मुश्किलबाट सहज बनाइदिनछ। कर्मातीत श्रेष्ठ आतमाल् कर्मभोगलाई कर्मयोगको सथितिमा परिवरतन गरिदिनछन्। यसतो अनुभव छ वा यसलाई धेरै ठूलो कुरा समझनछौ? सजिलो छ वा मुश्किल छ? सानो कुरालाई ठूलो बनाउनु वा ठूलो कुरालाई सानो बनाउनु यो आफ्नो सथिति माथि आधारित छ। चिनतित हुनु वा आफ्नो अधिकारीपनको शानमा रहनु– यो आफूमाथि निरभर रहनछ। के भयो? वा जे भयो तयो रामरो भयो– यो सोचनु आफूमाथि निरभर छ। यसतो निश्चयले नरामरोलाई पनि रामरोमा परिवरतन गरन् सकछ, किनकि हिसाब-किताब चुक्ता भएको कारणल् वा समय परति समय यथारथमा परीकषा डरामा अनुसार भएको कारणल् कुनै कुरा रामरो रूपमा सामुनन् आउँछ र कति पटक रामरो रूप भएर पनि बाहिरको रूप नोकसान गरन् खालको हुनछ वा जसलाई तिमीहरूल् भनन् पनि गरछौ, यो रूपल् रामरो भएन। कुराहरू आउँछन्, अहिल् समम् पनि यसतो रूपका कुराहरू आइरहेका छन् र आउँदै रहन् छन् तर नोकसानको परदा भितर् फाइदा लुक्को हुनछ। बाहिरको परदा नोकसानको देखिनछ तर यदि थोरै समय धैरयवत अवसथा, सहनशील सथितिल् अनतरमुखी भएर हेरयौ भन् बाहिरको परदा भितर् जुन लुक्को छ तिमीहरूलाई तयही देखिनछ, बाहिरको रूपलाई देखेर पनि देखन् छैनौ। होलीहंस हौ नि? जब तयो हंसल् फोहोर र रतनलाई अलग गरन् सकछ भन् तिमी होलीहंसहरूल् पनि लुक्को फाइदालाई लिनु छ, नोकसानको बीचमा फाइदालाई खोजनु छ। बुझयौ? छिटै आतितिनछौ। यसबाट के हुनछ? जुन रामरो सोच् का थियौ तयो पनि आतितिएको कारणल् परिवरतन हुनछ। तयसैल् कहिलयै नआतितिनु। कर्मलाई देखेर कर्मको बन्धनमा नफँस। के भयो, कसरी भयो, यसतो नहुनु परन् , मबाट नै किन यसतो हुनछ, मेरै भागय सायद यसतो छ– यसता डोरीहरू बाँधदै जानछौ। यी संकलप नै डोरी हुन्। तयसैल् कर्मको बन्धनमा आउँछौ। वयरथ संकलपहरू नै कर्मबन्धनका सूकषम डोरीहरू हुन्। कर्मातीत आतमाल् भनछ– जे हुनछ तयो सुनदर हुनछ, म पनि सुनदर, बाबा पनि सुनदर डरामा पनि सुनदर। यस समृतिल् बन्धनलाई काटन् कैचीको काम गरछ। बन्धन काटिँदै गएपछि त कर्मातीत हुनछौ नि। कलयाणकारी बाबाका बचचा भएको कारणल् संगमयुगका हर सेकेण्ड कलयाणकारी हुनछन्। हर सेकेण्ड तिमरो काम नै कलयाण गरनु हो र तिमरो सेवा नै कलयाण गरनु हो। बराहमणहरूको करतवय नै हो विश्व-परिवर्तक, विश्व-कल्याणी बनन्। यसता निश्चयबुद्धि आतमाहरूको लागि

हर घडी अवश्य कल्याणकारी हुन्छन्। बुझ्यौ?

कर्मातीतको परिभाषा त धेरै छन्। जसरी कर्मको गति गहन छ, कर्मातीत स्थितिको परिभाषा पनि धेरै महान छ र कर्मातीत बन्न पनि आवश्यक छ। कर्मातीत नबनी साथमा जान सकदैनौ। साथमा को जान्छ? जो समान छ। ब्रह्मा बाबालाई देख्यौ– कर्मातीत स्थितिलाई कसरी प्राप्त गर्नु भयो? कर्मातीत बन्ने फलो गर्नु अर्थात् साथै जान योग्य बन्नु हो। आज यति नै सुनाउँछु, यति चेकिङ्ग गर्नु फेरि अरू सुनाउँला। अच्छा!

सर्व अधिकारी स्थितिमा स्थित रहने, कर्मबन्धनलाई कर्मको सम्बन्धमा परिवर्तन गर्ने, कर्मभोगलाई कर्मयोगको स्थितिमा मुश्किलबाट सहज बनाउने, हरेक सेकेण्ड कल्याण गर्ने, सदा ब्रह्मा बाबा समान कर्मातीत स्थितिको समीप अनुभव गर्ने यसता विशेष आत्माहरूलाई बापदादाको यादप्यार एवं नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

अव्यक्त बापदादाको पार्टीहरूसँग भेटघाट

१) सदा आफूलाई समर्थ बाबाका समर्थ बच्चा अनुभव गर्छौ? कहिले समर्थ कहिले कमजोर– यस्तो त होइन? समर्थ अर्थात् सदा विजयी। समर्थको कहिल्यै हार हुन् सकदैन। स्वप्नमा पनि हार हुन सकदैन। स्वप्न, संकल्प र कर्म सबैमा सदा विजयी– यसलाई भनिन्छ समर्थ। यस्तो समर्थ छौ? किनकि जो अहिलेका विजयी हुन्छन्, तिनीहरू नै विजयमालामा धेरै समय गायन-पूजन योग्य बन्छन्। यदि धेरै समयको विजयी छैनौ, समर्थ छैनौ भने धेरै समय गायन-पूजन योग्य बनदैनौ। जो सदा र धेरै समयका विजयी हुन्छन् तिनीहरू नै धेरै समय विजय मालामा गायन-पूजनमा आउँछन् र जो कहिलेकाहीँका विजयी हुन्छन्, तिनीहरू कहिलेकाहीँको अर्थात् १६ हजारको मालामा आउँछन्। त्यसैले धेरै समयको हिसाब छ र सदाकालको पनि हिसाब छ। १६ हजारको माला सबै मन्दिरमा हुँदैन, कहीँ-कहीँ मात्र हुन्छ।

२) सबैले आफूलाई यो विशाल ड्रामामा हीरो पार्टधारी आत्मा अनुभव गर्छौ? तिमीहरू सबैको हीरो पार्ट छ। हीरो पार्टधारी किन बन्यौ? किनकि जुन उच्च भनदा उच्च बाबा जीरो हुनुहुन्छ, उहाँको साथमा पार्ट खेल्नेहरू हौ नि। तिमीहरू पनि जीरो अर्थात् बिन्दु हौ। तर तिमीहरू शरीरधारी बन्छौ तर बाबा सदा जीरो हुनुहुन्छ। त्यसैले जीरोको साथमा पार्ट खेल्ने हीरो एक्टर हौ– यो स्मृति रह्यो भने सदा यथार्थ पार्ट खेल्ने छौ र स्वत: अटेन्शन पनि जान्छ। जसरी हदको ड्रामा भित्र हीरो पार्टधारीलाई कति अटेन्शन हुन्छ! सबै भनदा ठूलो हीरो पार्ट तिमीहरू सबैको छ। सदा यो नशा र खुसीमा रहने गर– वाह, मेरो हीरो पार्ट जसलाई सारा विश्वका आत्माहरूले बारम्बार फेरि एक पटक फेरि एक पटक भन्छन्? यो द्वापरदेखि जुन कीर्तन गरिरहेका छन् त्यो तिमीहरूको यस समयको हीरो पार्टको नै यादगार हो। कति राम्रो यादगार बनेको छ! तिमीहरू स्वयं हीरो बनेका छौ तब त तिमीहरूको पछाडि अहिले समम पनि तिमीहरूको गायन चलिरहेको छ। अन्तिम जन्ममा पनि आफ्नो गायन सुनिरहेका छौ। गोपीवल्लभको पनि गायन छ र ग्वाला-बालको पनि गायन छ, गोपिकाहरूको पनि गायन छ। बाबाको शिवको रूपमा गायन छ भने बच्चाहरूको शक्तिको रूपमा गायन छ। त्यसैले सदा हीरो पार्ट खेल्ने श्रेष्ठ आत्मा हौं– यही स्मृतिमा खुसीमा अगाडि बढदै जाऊ।

कुमारहरूसँग :–१) सहजयोगी कुमार हौ नि? निरन्तर योगी कुमार, कर्मयोगी कुमार किनकि कुमारले जति आफूलाई अगाडि बढाउन चाहन्छौ त्यति बढाउन सक्छौ। किन? निर्बन्धन छौ, बोझ छैन र जिम्मेवारी पनि छैन त्यसैले हल्का छौ। हल्का भएको कारणले जति माथि जान चाहन्छौ जान सक्छौ। निरन्तर योगी, सहज योगी– यो हो उच्च स्थिति, यो हो माथि जानु। यसता उच्च स्थिति भएकालाई भनिन्छ– 'विजयी कुमार'। विजयी हौ वा कहिले हार, कहिले जित हुन्छ– यस्तो खेल त खेलदैनौ? यदि कहिले हार कहिले जितको संस्कार छ भने एकरस स्थितिको अनुभव हुँदैन।

एउटै लगनमा मगन रहेको अनुभव हुँदैन।

२) सदा हरेक करममा कमाल गरने कुमार हौ नि? कुनै पनि करम साधारण नहोस्, कमालको होस्। जसरी बाबाको महिमा गरछौ, बाबाको कमाल गाउँछौ त्यसै गरी कुमार अर्थात् हरेक करममा कमाल देखाउने वाला बन। कहिले कसतो कहिले कसतो होइन। यसतो होइन– जहाँ तान्यो, उतै तानिने। ढलपलाउने लोटा होइन। कहिले कहाँ ढलपलाउने, कहिले कहाँ। यसतो होइन। कमाल गरने वाला बन। अविनाशीले अविनाशी बनाउने हौ– यसरी चुनौति दिने वाला बन। यसतो कमाल गरेर देखाऊ, हरेक कुमार मोबाइल फरिश्ता हौ, टाढैबाट फरिश्तापनको झलक अनुभव होस्। वाणीद्वारा सेवाका कार्यक्रम त धेरै बनाएका छौ, त्यो त गरौला नै तर आजकाल प्रत्यक्ष प्रमाण चाहनछन्। प्रत्यक्ष प्रमाण सबै भन्दा श्रेष्ठ प्रमाण हो। प्रत्यक्ष प्रमाण जति हुनछ त्यति सहज सेवा हुनछ। फरिश्तापनको सेवा गर्‍यौ भने महनत थोरै र सफलता धेरै हुनछ। केवल वाणीले सेवा नगर मन, वाणी र करम तीनै बाट साथ-साथै सेवा होस्– यसलाई भनिनछ 'कमाल'। अच्छा।

विदाईको समयमा:– चारै तिरका तीव्र पुरुषार्थी, सदा सेवाधारी, सदा डबल लाइट बनेर अरूलाई पनि डबल लाइट बनाउने, सफलतालाई अधिकारले प्राप्त गरने, सदा बाबा समान अगाडि बढने र अरूलाई पनि अगाडि बढाउने, यसता सदा उमंग-उत्साहमा रहने श्रेष्ठ आत्माहरूलाई, सन्ही बच्चाहरूलाई बापदादाको धेरै-धेरै प्रेमभरि यादप्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

वरदान:– वरदान: – कदम-कदममा सावधानी राखद्दै पदमौं को कमाई जम्मा गरने पदमपति भव

बाबाले बच्चाहरूलाई उच्च अवस्थामा रहने सावधानी दिइरहनु भएको छ त्यसैले अब अलिकति पनि गफलत गरने समय छैन, अब त कदम-कदममा सावधानी राखद्दै कदममा पदमको कमाइ गरद्दै पदमपति बन्नु छ। जसरी नाम छ पदमापदम भाग्यशाली, त्यस्तै करम पनि होस्। एक कदम पनि पदमको कमाइ विना नजाओस्। त्यसैले धेरै सोचेर-बुझेर श्रीमत प्रमाण हरेक कदम उठाऊ। श्रीमतमा मनमत नमिसाऊ।

सलोगन:– मनलाई अर्डर प्रमाण चलायौ भने मनमनाभवको स्थिति स्वत: हुनछ।